

SXEDIO.G81

8.3.1959: ΟΙ ΣΥΝΕΞΟΡΙΣΤΟΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΕΝΩ Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗ ΛΥΠΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΦΕΡΕ ΤΟ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Οι συνεξόριστοι του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Μητροπολίτης Κερύνειας Κυπριανός, Πολύκαρπος Ιωαννίδης, Γραμματέας της Μητρόπολης Κερύνειας και ο ιερέας του ι. ν. Φανερωμένης Λευκωσίας Παπασταύρος Παπαγαθαγγέλου επέστρεψαν στην Κύπρο στις **8** Μαρτίου **1959**, μια εβδομάδα μετά την επιστροφή του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου από το Λονδίνο, μετά την υπογραφή των συμφωνιών στο Λονδίνο που έγινε στις **11 2 1959**.

Στους τρεις επιφυλάχθηκε θερμή υποδοχή αλλά δεν είχε τον πανηγυρικό χαρακτήρα της υποδοχής που είχε επιφυλάξει ο λαός στον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο.

Στο αεροδρόμιο τους υποδέχθηκαν ο Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας Γεννάδιος, ο Δήμαρχος Κερύνειας Χ. Δημητριάδης και ο υποπρόξενος της Ελλάδας κ. Αντωνιάδης.

Οι τρεις κατευθύνθηκαν στη Λευκωσία όπου μια μεγάλη ομάδα λαού τους επευφήμισε παρά τη γέφυρα του Πεδιαίου και ακολούθως η πομπή με τους τρεις εξορίστους και τους παράγοντες της Κερύνειας κατευθύνθηκε προς την Κερύνεια.

Ήταν η σειρά της Κερύνειας τώρα να πανηγυρίσει την επιστροφή των εξορίστων.

Σαν η πομπή των αυτοκινήτων, της οποίας ηγούντο **290** μοτοσυκλετιστές έφθασε στην πόλη, οι τρεις έγιναν αντικείμενο θερμών εκδηλώσεων.

Η πομπή σταμάτησε μπροστά σε μια μεγάλη αψίδα στην είσοδο της πόλης και οι τρεις εξόριστοι κατέβηκαν από τα αυτοκίνητά τους και χρειάστηκαν αρκετή ώρα για να μεταβούν μέχρι τη Μητρόπολη, όπου τέλεσαν δοξολογία.

Σε όλη την πορεία τους μεθήτριες του Γυμνασίου της πόλεως τους έρραιναν με ροδοπέταλα

και άνθη.

Όμως η εικόνα ήταν εντελώς αντίθετη από εκείνη της 1ης Μαρτίου 1959.

Ενώ ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος μίλησε για νίκη, ο Επίσκοπος Κερύνειας, προδιαγράφοντας τη μετέπειτα "αντιπολιτευτική" πορεία που θα ακολουθούσε έναντι του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου, προσφώνώντας τα πλήθη εξέφρασε λύπη, γιατί όπως είπε, δεν μπόρεσε να φέρει στον κυπριακό λαό το χαρμόσυνο μήνυμα της Ενώσεως.

Επίσης ενώ εξύμνησε τον αγώνα του Διγενή και της ΕΟΚΑ, δεν είχε ούτε ένα λόγο καλό να πει για τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο και άφησε υπονοούμενα εναντίον του Μακαρίου, ότι εγκατέλειψε τη γραμμή της Ένωσης, λέγοντας ότι θα παρέμενε πιστός στην υποθήκη του Μακαρίου Β και θα αγωνιζόταν μέχρις ότου θα ολοκληρώνονταν οι εθνικοί πόθοι της Κύπρου, δηλαδή η Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Ο Μητροπολίτης Κερύνειας που απαντούσε σε σύντομη προσφώνηση του Χωρεπισκόπου Σαλαμίνας είπε:

"Ο Κύριος ευδόκησε να επιστρέψωμεν μεν, να μη φέρωμεν όμως εις τον ηρωϊκόν και αδάμαστον Κυπριακόν λαόν την χαροποιόν είδησιν της νίκης, το ευφρόσυτον μήνυμα της Ενώσεως. Φέρνω όμως τον μητρικόν ασπασμόν της ελευθέρας πατρίδος, η οποία ούτε λησμονεί, ούτε απαρνείται την πολυπαθή και προσφιλή θυγατέρα Κύπρον".

Μεταγλώττιση)

"Ο Κύριος ευδόκησε να επιστρέψουμε μεν, να μη φέρουμε όμως στον ηρωϊκό και αδάμαστο Κυπριακό λαό την χαρμόσυνη είδηση της νίκης, το ευφρόσυνο μήνυμα της Ένωσης. Φέρνω όμως το μητρικό ασπασμό της ελεύθερης πατρίδας, η οποία ούτε λησμονεί, ούτε απαρνείται την πολύπαθη και προσφιλή θυγατέρα Κύπρο".

Στη συνέχεια ο Άγιος Κερύνειας έπλεξε το εγκώμιο της ΕΟΚΑ, "η οποία υπό την απaráμιλλον ηγεσίαν του πολυμνήτου Διγενή, του σεμνού πατριώτου Γεωργίου Γρίβα Διγενή, έγραψε σελίδας ανδρείας και μεγαλείου εις την ελληνικήν ιστορίαν" και αφού απέτισε φόρο τιμής στους νεκρούς πρόσθεσε:

"Άπευθύνομεν προς πάντας έκκλησιν όπως ηνωμένοι μεν αγάπη και ομονοία ριφθώμεν μετά ζήλου εις το έργον της ανασυγκροτήσεως της τόσοσ χειμασθείσης από κάθε πλευράν πατρίδος μας".